

Guardian

April 2018 6.

Zo smrti do života

Pred štyroma mesiacmi sme prežívali tajomstvo Vianoc. Boh v Ježišovi vstúpil do ľudských dejín, aby išiel tou istou cestou, čo my a dal význam času i udalostiam. Je tu Veľká noc. Ten istý Ježiš z jasieľ je na kríži.

Nezainteresovaný človek si môže povzdychnúť: „Ten úbohý tvor pribitý na kríži mi tu tvrdí, že premohol svet?! So spuchnutými očami sa domáha, aby som miloval ako On a že niet väčšej lásky ako dať život za druhých. Ježiš opovrhnutý, ponížený a opustený, keď ho zavrhla zem i nebo žiada, aby som otvoril oči a videl ako sa všetko pomínie a ostanú len Jeho slová. Nie je to blúznenie umierajúceho od bolesti? Pred vydýchnutím ducha vykrikoval: „Dokonané je!“ Teda koniec? Nie, to nebol výkrik porazeného, ale víťaza. Je to povel na štart. Začína sa nový život, nová existencia. Ježiš pred smrťou jasne povedal: „Až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“

Apoštol Ján uteká k hrobu „a videl i uveril.“ Áno, to, čo videl spôsobilo, že Jánov život sa úplne zmenil. Ježiš vstal z mŕtvych aby už nikdy neumrel. Takýto život ponúka všetkým, čo v neho uveria. Tak ako Ján a tí ostatní nechali do seba prúdiť Božiu veľkonočnú miazgu, tak nastal ten veľkonočný čas nechať prúdiť tú miazgu – život i v našich žilách.

„Ja som vzkriesenie a život“ vyhlásil Ježiš pri Lazárovom hrobe. Marta vyznala vieru vo vzkriesenie, ale že to bude až na konci sveta. Ježiš hneď dáva vedieť, že nemusí čakať až na koniec sveta. Už teraz, v prítomnosti, je On pre všetkých veriacich ten Božský večný život, ktorý už nikdy neumrie. Preto ak je Ježiš prítomný vo mne, už mám vzkriesenie, vlastným večný život. Teda veriť v Ježiša nezahrňuje v sebe len prijatie právd, ktoré On zvestoval. Tu ide o primknutie sa k Ježišovi celou svojou bytosťou. Pripútať sa k Jeho slovám, k Jeho príkazom, čiže podľa nich žiť.

Ježiš povedal: „Kto zachová moje slovo, neokúsi smrť naveky.“ Ak s Kristom umierame a s Kristom vstávame z mŕtvych, už nemôžeme žiť ako doteraz.

Kristus vstal z mŕtvych!

Veľkonočné ráno nám prinieslo starobylú a vždy novú zvesť: Kristus vstal z mŕtvych! Ozvena tejto udalosti vyšla z Jeruzalema pred dvadsiatimi storočiami a znie naďalej v Cirkvi, ktorá nesie v srdci živú vieru Márie - Ježišovej matky, vieru Magdalény a ďalších žien, ktoré ako prvé uzreli prázdny hrob, vieru Petra a ostatných apoštolov.

Až dodnes, i v našej ére komunikačných hypertechnológií, sa viera kresťanov zakladá na tejto zvesti, na svedectve tých sestier a bratov, ktorí najprv videli odvalený kameň a prázdny hrob, potom tajomných poslov, ktorí dosvedčili, že Ježiš - ten Ukrižovaný - bol vzkriesený. A potom sa On sám, Majster a Pán, živý a hmatateľný zjavil Márii Magdaléne, dvom učeníkom z Emauz a nakoniec

všetkým jedenástim apoštolom, zhromaždeným vo Večeradle.

Kristovo zmŕtvychvstanie nie je plodom špekulácie či mystickej skúsenosti; je udalosťou, ktorá isto presahuje dejiny, ale nastáva v určitom jej okamihu a zanecháva v nich nezmazateľnú stopu. Svetlo, ktoré oslnilo vojakov, strážiacich Ježišov hrob, preniklo cez čas i priestor. To svetlo je iné, božské; prerazilo temnoty smrti a vnieslo do sveta Boží jas, žiaru Pravdy a Dobra.

Dnes sa raduje celý kozmos, vťahnutý do jari ľudstva, ktoré sa stáva hovorcom nemého chválospevu stvorenia. Veľkonočné aleluja, ktoré znie v Cirkvi putujúcej svetom, vyjadruje tichý jasot vesmíru a osobitne túžbu každej ľudskej duše, ktorá je úprimne otvorená Bohu, ba uznáva Jeho nekonečnú dobrotu, krásu a pravdu.

„Z tvojho Vzkriesenia, Kriste, raduje sa nebo i zem.“ Na túto výzvu ku chvále, ktorá dnes stúpa zo srdca Cirkvi, odpovedajú „nebesia“ v plnosti: zástupy anjelov, svätých a blahoslavených sa jednomyselne pripájajú k nášmu plesaniu. V nebi je všetko pokojné a radostné. Avšak na zemi, bohužiaľ, tomu tak nie je! Tu, v tomto našom svete veľkonočné aleluja stále kontrastuje so vzdychaním a volaním, ktoré pochádza z mnohých bolestných situácií: biedy, hladu, choroby, vojen a násilí. A napriek tomu, predsa preto Kristus zomrel a vstal z mŕtvych! Zomrel tiež kvôli našim dnešným hriechom a vstal z mŕtvych, aby vykúpil tiež naše dnešné dejiny. Posolstvo Veľkej noci chce preto dosiahnuť ku všetkým ako prorocká zvesť, osobitne k národom a spoločnostiam, ktoré prežívajú čas utrpení, aby im Vzkriesený Kristus otvoril cestu slobody, spravodlivosti a pokoja.

Nech sa raduje nebo a zem zo svedectiev tých, ktorí znášajú protivenstvá či dokonca prenasledovania pre svoju vieru v Pána Ježiša. Nech im zvesť o jeho víťaznom vzkriesení dodá odvahu a dôveru.

V našom srdci je radosť a bolesť, na našej tvári úsmev a slzy. Takáto je naše pozemská realita. Avšak Kristus vstal z mŕtvych, je živý a ide s nami. Preto spievajme a kráčajme, verní svojmu nasadeniu v tomto svete, s pohľadom upreným na nebo.

Benedikt XVI.

Nebojte sa!

V Cirkvi, rozšírenej po celom svete, opäť zaznieva zvesť anjela ženám: «Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Nieto ho tu, lebo vstal..., podťe, pozrite si miesto, kde ležal.»

Nebojte sa! Pán vstal z mŕtvych!

Toto je vrchol evanjelia, toto je tá výnimočná radostná zvesť: ukrižovaný Ježiš vstal z mŕtvych! Táto udalosť je základom našej viery a našej nádeje. Keby Kristus nevstal z mŕtvych, kresťanstvo by stratilo svoju hodnotu; celé poslanie Cirkvi by vyčerpalo svoj podnet, pretože odtiaľto vyšlo a vždy vychádza. Posolstvo, ktoré kresťania prinášajú svetu, je, že Ježiš, vtelená Láska, zomrel na kríži pre naše hriechy, ale Boh Otec ho vzkriesil a urobil ho Pánom nad životom a smrťou.

Preto všetkým hovoríme: „Podťe a pozrite sa!“ V každej ľudskej situácii poznačenej krehkosťou, hriechom a smrťou, je dobrá zvesť nielen slovom, ale svedectvom nezištnej a vernej lásky; znamená vyjsť zo seba a ísť naproti inému; byť nablízku tomu, kto je zranený životom; deliť sa s tým, komu chýba najpotrebnejšie; zostať po boku chorého, starého či vyradeného... „Podťe a pozrite sa!“ Láska je mocnejšia, Láska dáva život.

S touto radostnou istotou v srdci sa dnes obraciame k tebe, Zmŕtvychvstalý. Nauč nás hľadať ťa, aby sme ťa všetci mohli stretnúť, aby sme vedeli, že máme Otca a nie sme sirotami, že ťa môžeme milovať a klaňať sa ti.

Pomôž nám odstrániť ranu hladu, prehlbovanú konfliktami a mnohými plytvaniami, ktorých častými spoluvinníkmi sme aj my. Urob nás schopnými chrániť bezbranných, najmä deti, ženy a starších, ktorí sú predmetom využívania a odvrhnutia. Poteš tých, ktorí dnes nemôžu sláviť Veľkú noc so svojimi drahými, nakoľko boli nespravodlivo odtrhnutí od svojich blízkych; mnohých kňazov i laikov, ktorí boli v mnohých častiach sveta unesení.

„Christos voskres!“

Za všetky národy zeme ťa, Pane, prosíme: Ty si zvíťazil nad smrťou, daruj nám svoj život, daruj nám svoj pokoj! «Christus surrexit, venite et videte!» (Kristus vstal z mŕtvych! Podťe a pozrite!)

Zvíťazila LÁSKA

Ježiš Kristus vstal z mŕtvych! Láska porazila nenávisť, život zvíťazil nad smrťou, svetlo rozohnalo temnoty!

Ježiš Kristus sa z lásky k nám vyzliekol zo svojej božej slávy, zriekol sa seba samého, prijal podobu sluhu a ponížil sa až po smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh povýšil a urobil ho Pánom celého vesmíru. Ježiš je Pán!

Svojou smrťou a zmŕtvychvstaním Ježiš ukazuje všetkým cestu života a šťastia: touto cestou je pokora, ktorá v sebe zahŕňa poníženie. Toto je cesta, ktorá privádza k sláve. Iba ten, kto sa poníži, môže smerovať k «tomu, čo je hore», smerom k Bohu.

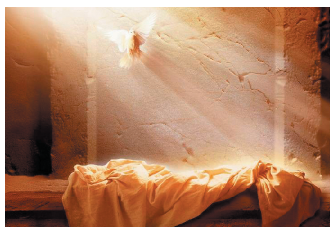
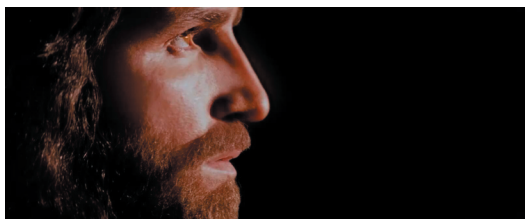
Vo veľkonočné ráno Peter a Ján upozornení ženami utekali k hrobu a našli ho otvorený a prázdny. Pristúpili teda a «naklonili sa», aby vstúpili do hrobu. Na vstúpenie do tajomstva je potrebné sa „nakloniť,“ znížiť sa. Iba ten, kto sa zníži, chápe Ježišovo oslávenie a môže ho nasledovať po jeho ceste.

Svet nabáda presadiť sa za každú cenu, konkurovať, získavať na postavení... Ale kresťania sú skrze milosť Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych púčkami iného ľudstva, v ktorom sa snažíme žiť pre vzájomnú službu, nebyť arogantnými, ale ochotnými a úctivými.

Toto nie je slabosť, ale pravá sila! Kto nesie v sebe Božiu silu, jeho lásku a jeho spravodlivosť, nepotrebuje používať násilie, ale hovorí a koná so silou pravdy, krásy a lásky.

Od vzkrieseného Pána si vyprosujme milosť nepodľahnúť pýche, ktorá živí násilie a vojny, ale mať pokornú odvahu odpustenia a pokoja. Víťazného Ježiša prosíme o úľavu v utrpení toľkých našich bratov a sestier.

pápež František

Vzkriesený Kristus nech prežiarí svojim svetlom každú chvíľu vášho života.

Nech prinesie radosť a pokoj do každého vášho dňa.

Týmto svetlom nech naplní vaše srdce i ruky,
Aby ste rozdávali radosť a svetlo veľkonočného rána
všetkým ľuďom okolo vás.

Vaši duchovní otcovia

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC 4/2018

Nebeský Otče, obetujem ti celý svoj deň a svoje modlitby, práce, radosti aj utrpenia v spojení s tvojím Synom Ježišom Kristom, ktorý sa ti stále obetuje vo svätej omši za spásu sveta. Nech ma Duch Svätý vedie a nech mi dá silu svedčiť o tvojej láske. S Pannou Máriou, Matkou nášho Pána a Matkou Cirkvi, prosím za úmysly Svätého Otca na tento mesiac:

Všeobecný úmysel: Aby tí, ktorí riadia ekonomickú oblasť spoločnosti, mali odvahu odmietiť ekonómiu vylúčenia a nerovnosti a dokázali ponúknuť nové riešenia.

Úmysel slovenských biskupov: Nech nás slávenie veľkonočného tajomstva vovádza do spoločenstva Cirkvi.